

Η μέρα που άφησα το σπίτι για την πόλη

 Lesley Koyi, Ursula Nafula

 Brian Wambi

 Eleni Manou

 grekiska

 nivå 3

(utan bilder)

Η μικρή στάση του λεωφορείου στο χωριό μου ήταν απασχολημένη με ανθρώπους και υπερφορτωμένα λεωφορεία. Στο έδαφος ήταν ακόμα περισσότερα πράγματα για φόρτωμα. Ντελάληδες φώναζαν τα ονόματα όπου πήγαιναν τα λεωφορεία τους.

«Πόλη! Πόλη! Πηγαίνοντας δυτικά!» Εγώ άκουσα έναν ντελάλη να φωνάζει. Αυτό ήταν το λεωφορείο που έπρεπε να πιάσω.

Το αστικό λεωφορείο ήταν σχεδόν γεμάτο, αλλά περισσότεροι άνθρωποι ακόμα πίεζαν για να ανέβουν. Μερικοί έβαζαν τις βαλίτσες τους κάτω από το λεωφορείο. Άλλοι έβαζαν τις δικές τους μέσα στα ράφια.

Νέοι επιβάτες κρατούσαν σφιχτά τα εισιτήρια τους όσο αυτοί έψαχναν κάπου να καθίσουν μέσα στο συνωστισμένο λεωφορείο. Γυναίκες με μικρά παιδιά τους καθιστούν άνετους για το μακρινό ταξίδι.

Εγώ στριμώχτηκα δίπλα σε ένα παράθυρο. Τα άτομο που καθόταν δίπλα σε μένα κρατούσε σφιχτά μια πράσινη πλαστική τσάντα. Φορούσε παλιά πέδιλα, ένα φορεμένο παλτό, και φαινόταν νευρικός.

Κοίταζα έξω από το λεωφορείο και συνειδητοποίησα ότι έφυγα από το χωριό μου, το μέρος όπου είχα μεγαλώσει. Εγώ πήγαινα στη μεγάλη πόλη.

Το φόρτωμα ολοκληρώθηκε και όλοι οι επιβάτες κάθισαν. Οι μικροπωλητές ακόμα έμπαιναν στο λεωφορείο για να πουλήσουν τα προϊόντα τους στους επιβάτες. Όλοι τους φώναζαν τα ονόματα των προϊόντων που ήταν διαθέσιμα για πώληση. Οι λέξεις ακούγονταν αστείες σε μένα.

Μερικοί επιβάτες αγόρασαν ποτά, άλλοι αγόρασαν μικρά σνακ και άρχισαν να μασούν. Αυτοί που δεν είχαν χρήματα, σαν εμένα, απλά παρακολουθούσαν όλα αυτά.

Αυτές οι δραστηριότητες διακόπτονταν από το κορνάρισμα του λεωφορείου, ένα σημάδι ότι ήμασταν έτοιμοι να φύγουμε. Ο ντελάλης φώναζε στους μικροπωλητές να βγουν έξω.

Οι μικροπωλητές έσπρωχναν ο ένας τον άλλο για να βγουν από το λεωφορείο. Μερικοί έδωσαν πίσω ρέστα στους ταξιδιώτες. Άλλοι έκαναν τελευταία στιγμή προσπάθειες να πουλήσουν περισσότερα αντικείμενα.

Καθώς το λεωφορείο άφησε την στάση του λεωφορείου, κοίταξα επίμονα έξω από το παράθυρο. Αναρωτήθηκα αν θα πήγαινα ποτέ πίσω στο χωριό μου ξανά.

Καθώς το ταξίδι προχωρούσε, το εσωτερικό του λεωφορείου έγινε πιο ζεστό. Έκλεισα τα μάτια μου ελπίζοντας να κοιμηθώ.

Αλλά το μυαλό μου έτρεχε πίσω στο σπίτι. Θα είναι η μητέρα μου ασφαλής; Θα φέρουν τα κουνέλια μου καθόλου χρήματα; Θα θυμάται ο αδερφός μου να ποτίζει τους σπόρους των δέντρων μου;

Στο δρόμο, απομνημόνευσα το όνομα του τόπου όπου ο θείος μου ζούσε στη μεγάλη πόλη. Ακόμα το σιγομουρμούριζα όταν αποκοιμήθηκα.

Εννιά ώρες αργότερα, ξύπνησα από δυνατούς χτύπους και κραυγές για τους επιβάτες να πάνε πίσω στο χωριό μου. Άρπαξα τη μικρή μου τσάντα και πήδηξα έξω από το λεωφορείο.

Το λεωφορείο επιστροφής γέμισε γρήγορα.
Σύντομα αυτό θα επέστρεφε ανατολικά. Το πιο
σημαντικό πράγμα για μένα τώρα, ήταν να αρχίσω
να ψάχνω για το σπίτι του θείου μου.

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Η μέρα που άφησα το σπίτι για την πόλη

Skriven av: Lesley Koyi, Ursula Nafula

Illustrerad av: Brian Wambi

Översatt av: Eleni Manou

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 4.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).